

Pionirji ob 40-letnici osvoboditve

Z vrsto akcij in manifestacij bodo pionirji osnovnih šol v Šiški obeležili zgodovinski jubilej pod skupnim gestom: REVOLUCIJA, SVOBODA, MLADOST, MIR! Tako bodo izpolnjevali program Jugoslovanskih pionirskih iger, katerih naslov je »RASTEMO POD TITOVO ZASTAVO« in vključujejo tudi negovanje in razvijanje revolucionarnih tradicij in utrjevanje bratstva med mladimi vseh narodov in narodnosti. Naštejmo le nekatere najpomembnejše dejavnosti:

— **23. aprila:** IX. PIONIRSKI PARTIZANSKI MITING v kinodvorani Šiška, ko bodo pionirji-kurirji občine Kamnik predali KURIRČKOVO TORBICO pionirjem-kurirjem občine Ljubljana-Šiška. Kurirčkova torbica bo nato »potovala« od javke do javke, od enega do drugega pionirskega oddelka, pionirji-kurirji jo bodo predstavili tudi »malim šolarjem« v vzgojnovarstvenih organizacijah, predstavnikom nekaterih krajevnih skupnosti in predstavnikom nekaterih delovnih organizacij. Ob tem bodo organizirana srečanja z borci in aktivisti, ki bodo v pogovorih z najmlajšimi obujali spomine na dogodke iz NOB v Ljubljani — mestu heroju;

— **26. aprila** pohod PO POTEH TOVARIŠTVA IN SPOMINOV za pionirje nižjih razredov osnovnih šol;

— **9. maja:** pohod malih šolarjev po Poteh tovarštva in spominov ter prihod delegacije pionirjev iz Kardeljevega in Reke.

— **10. maja:** prihod delegacij pionirjev vseh občin Slovenije na ZBOR PIONIRJEV JUGOSLAVIJE v Ljubljano, ki bo ob 18.00 na Trgu revolucije — tu bo tudi zaključek poti Kurirčkovih torbic. Po slovesnosti bodo pionirji Ljubljane prenočili svoje vrstnike iz Slovenije;

— **11. maja:** učenci višjih razredov osnovnih šol se bodo z gosti-pionirji iz slovenskih občin in pionirji drugih jugoslovanskih mest udeležili POHODA OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE in osrednje proslave na Trgu revolucije.

V mesecu maju bo zaključeno tekmovanje za GAŠPERJEVO bralno značko (Karel Prusnik Gašper), kar tudi obeležuje 40-letnico osvoboditve, saj zajema tekmovanje za imenovano značko poznavanje zgodovine in NOB koroških Slovencev.

Pogovor s Francem Podgorškom, sekretarjem OK ZSMS Šiška

Sekretar — precej nerodna zadeva!

Od srede februarja imamo šišenski mladinci novega sekretarja OK ZSMS. To je Franc Podgoršek, po poklicu tekstilni tehnik in je prišel iz Rašice. Tudi tokrat se držimo dobre (ali slabe?) navade predstavljanja novih mladinskih funkcionarjev. V ta namen smo pripravili naslednji pogovor.

— Kako si se sploh odločil za to funkcijo in kako se zdaj, ko si že nekaj časa mladinski funkcionar, počutiš na »tem« mestu?

»Biti sekretar je za zdaj precej nerodna zadeva. Nerodna zato, ker je še veliko stvari neurejenih. Dokler ni bilo predsednika, sem moral skoraj vse delati sam. Ne morem reči, da delo ni pestro. Je, zelo. Samo gre za to, da si dela nismo dobro razporedili, organizirali. Še zdaj ne vem, katere so moje obveznosti in katere predsednikove. Toda to bomo kmalu razčistili.«

— Kako si se pa vživel v »seđenje« na različnih sestankih in podobne zadeve?

»Saj, sestankov je ogromno in to ne samo takšnih, na katerih rad »sedim«, ker se tudi kaj dogovorimo in to o zadevah, ki zanimajo mladino. Veliko je tudi sestankov, ki se jih moram udeleževati samo zaradi funkcije. Ti so najtežji. Sicer pa imamo veliko koordinacij z drugimi DPO. Teh bi lahko imeli še več in to bolj informativnega značaja. Tako bi vsaj žvedeli, kaj se v občinski stavbi dogaja.«

— S čim se trenutno največ ukvarjaš in kako ocenjuješ stanje v osnovnih organizacijah ZSMS v občini?

»Zdaj mi največ časa vzamejo obiski po delovnih organizacijah, kjer se pogovarjamo o možnostih, da bi katera od delovnih organizacij prevzela pokroviteljstvo nad katero od mladinskih delovnih brigad. Ob tem pa spoznavamo tudi dejavnost osnovnih or-

ganizacij ZSMS. In če bi hotel oceniti celotno stanje na tem področju, bi bila ocena: komaj zadostno. Nekateri DO močno izstopajo, mladinci v KS so bolj »mrtvi«, še najbolj delajo v osnovnih šolah.«

— In to vse skupaj je komaj zadostno?

»Ocena je tako nizka. Ker mislim, da bi mladinci iz združenega dela morali biti vodilni v svoji dejavnosti. Tako pa se vedno znova srečujemo s tem, da v svojih programih postavljajo na prvo mesto čistilne akcije, izlete, seminarje. Saj ne rečem, da to ni potrebno, toda potem se zdi, kot da problemov z nagrajevanjem, socialne, stanovanjske problematike ali problemov z varstvom otrok sploh ni. Pa vemo, da to ne drži. Na obiskih, ki so nenapovedani, me moti tudi to, da ob prisotnosti katerega od vodilnih delavcev mladinci sploh nič ne razpravljajo. Očitno jih je strah pred zamero ali pa je kaj drugega vmes. Tudi distanca v odnosu, mi (baza) in vi (forum) je vidna.«

— Pa bi takšno stanje lahko presegli?

»Da, s tem da bi se večkrat dobivali, se pogovarjali. Sam pa tega ne bom zmozel. Le s pomočjo svetov, komisij in predsedstva bi kaj dosegli in presegli.«

— In kakšna želja za konec?

»Želel bi si malo več informacij o tem, kaj kakšna komisija na naši OK počne. Predsedniki komisij bi se lahko večkrat oglašali in ne samo takrat, ko potrebujejo denar za izvedbo akcije. Če te povezave ni, ne vidim smotnosti svoje funkcije.«

Vilma Prezelj

Anketa med udeleženci glasbenega boljšega sejma

Brez denarja ni glasbe

Da je mogoče Dom svobode v Šentvidu izkoristiti tudi za druge priložnosti, kot pa samo za prirejanje koncertov in glasbenih večerov s plesi, nas je prepričala organizacija glasbenega boljšega sejma. To pot je kulturno-glasbeno društvo Zakaj iz Domžal v sodelovanju z DMS organiziralo nadvse potreben sejem, ki traja že od konca marca vsako nedeljo dopoldan. Tako so ljubitelji glasbe dobili svoj kotiček pod streho.

Povprašali smo nekaj prodajalcev in kupcev, če so zadovoljni s časom in lokacijo sejma, kajti ob nedeljah, ko avtobusi bolj poredko vozijo, je malce težje priti v Šentvid, sploh pa, če prodajaš glasbeni stolp in si brez avta.

Nadja: Danes sva skupaj s fantom prišla prodajat. Trenutno ga ni tukaj, zato prodajam sama in si fantje mislijo, da bom spustila ceno, ker sem ženska in se ne razumem na »feršterkerijo«. Rajši bi prodajala zunaj, pred domom. Zdi se mi, da je tudi premalo reklame za sejem. Če ne bom prodala danes, bom prišla še drugič.

Drago: Sem zahajam vsako nedeljo, kajti za sejem sem zvedel prek radia in časopisa. Nekaj sem že prodal in kupil tudi. Vsak model zgublja ceno, zato je potrebno vedno menjati modele. Všeč mi je, da je sejem pod streho, zaradi velike vrednosti instrumentov namreč. Kar pa zadeva cene, so nizke in realne ali pa tudi visoke. Pač glede na cene modelov, ki jih lahko kupimo na koncu Tržaške ali Celovške. Če ne bom prodal, bom prišel še naslednjič ali pa bom dal oglas v časopis. To tukaj pa ima prednost pred časopisom zato, ker si vsako stvar lahko tudi ogledaš.

Slavko: Danes sem prvič tukaj. Za sejem sem zvedel prek časopisa. Vzdušje je dobro in kupcev ne manjka, tako je kar dosti povpraševanja. Tudi reklame za sejem je dosti. Kogar zanima, bo že prišel. Če danes ne bom prodal, bom dal oglas v časopis.

Andrej: Všeč mi je, da so se spomnili in pripravili ta specializirani sejem samo za glasbeno opremo, kajti če hočeš kaj prodati, lahko tukaj prodajaš. Dobro bi bilo, če bi bil kakšen glasbeni svetovalec, ker so kupci precej nalvni in ne berejo strokovne literature s tega področja. Menim, da bi bilo bolje, če bi bil sejem bližje mestu in ob drugih dnevih ter če bi ga podaljšali

čez 13. uro.

Nato smo povprašali tudi nekaj kupcev, kaj menijo o kakovosti ponudbe, vzdušju...

Zdravko: Sem zahajam vsako nedeljo, kajti iščem kasetar, kakršnega sem si zamislil. Kasetarjev je veliko, le da je kvaliteta precej slaba. Za več denarja pa le ne moreš kar tako nekaj kupiti. Moraš si malo ogledati. Moti me velik hrup, ker prodajalci radi posiljujejo s preveč hrupno glasbo in pa oddaljenost sejma, ker nekateri sem ne morejo priti brez avta. Sicer pa je izbira plošč kar ugodna.

Marina: S svakom sva si prišla ogledat sejem, kajti njega bolj zanimajo take reči kot pa mene. Moti me pa zakajenost, ki je škodljiva za instrumente in za ljudi. Všeč mi je, da je sejem v nedeljo, ker imamo dovolj časa. Sama bi rada kupila kasetar, žal pa takšnega ni. Je pač tako, če hočeš poslušati kvaliteto glasbo, moraš imeti tudi precej denarja. Mnogo pa je firbcev, ki pridejo sem, čeprav ne nameravajo nič kupiti. Sicer pa mi je sejem všeč, kajti za oglaševanje mraža telefonirati, pa še ogledati si ne moreš vseh predmetov.

Zoran: Kolegi so mi rekli, naj pridem sem, če hočem kaj kupiti. Sam se še kar dobro spoznam na »feršterkerijo«, tako da sem danes kupil kasetar. Všeč mi je sejem pod streho in da mi ni treba telefonirati na oglase. O cenah pa rajši ne bi govoril.

Tako smo se pogovorili s prodajalci in kupci o njihovih željah in težavah pri kupovanju ali prodajanju glasbene opreme. Večina jih je pa le zadovoljnih s sejmom, takšnim, kakršen je.

Zoran Popović